

## บทนำ

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เรื่องนิพัทธ์นี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ควรแก้การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ที่เนื่องจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๔ วรรคสอง ซึ่งเป็น มาตราเดียวกับที่ก้าวถึงเรื่องนิพัทธ์นี้ให้ความกระจ่างชัดในเรื่องน้อยๆ ที่เพียงพอ นอกจากบัญญัติไว้แต่เพียงว่า "ถ้านิพัทธ์นั้นหันหน้าที่ความเชื่นใจทางนิพัทธ์นี้ไป ท่านให้มั่นคงตามบัญญัติของกฎหมายอันว่าด้วยนิพัทธ์นี้" ทำให้เข้าใจว่าคงจะมีกฎหมายว่าด้วยนิพัทธ์นี้อยู่แล้ว แต่ความเชื่อในเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่นักกฎหมายได้ตีความและวางแผนหลักเกณฑ์ไว้ และศาลฎีกาได้วินิจฉัยปัญหาเรื่องนิพัทธ์นี้เป็นอย่างมาก แต่ก็มีหลายประเด็นที่แม้แต่คำพิพากษาราชฎีกาด้วยกันเองก็ยังวินิจฉัยแตกต่างกัน จึงเป็นการสมควรที่จะพิจารณาวางแผนหลักเกณฑ์อยู่ก็คงในเรื่องนิพัทธ์นี้ท่อไป

### ขอบเขตและวิธีดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนัฒน์ศึกษาเพื่อวางแผนหลักเกณฑ์ในเรื่องนิพัทธ์นี้ ตามแนวกฎหมายไทย และพิจารณาเบริญน์ เทียนบัญชัย หลักกฎหมายทางประเทศ เช่น เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น จีน และอังกฤษ เป็นทัน ใช้วิธีการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลแบบ Documentary research ซึ่งศึกษาจากประมวลกฎหมาย คำรากกฎหมาย ตลอดจน คำพิพากษาราชฎีกา การศึกษาใช้วิธี Descriptive and analytical method คือพรรณนาและวิเคราะห์โดยเมื่อร่วบรวมข้อมูลทาง ๆ แล้ว ก็จะทำการวิเคราะห์และ วิจารณ์หลักเกณฑ์ ตลอดจนประดิษฐ์โดยแยกหัวใจ พร้อมทั้งหาขอเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงความไม่สมบูรณ์ของหลักกฎหมายว่าด้วยเรื่องนิพัทธ์นี้

## ความหมายและนิยามในเรื่องนิติกรรมอ่ำพරาง

ในเรื่องนิติกรรมอ่ำพරางนี้ ต้องเข้าใจว่า เป็นเรื่องที่กฎหมายต้องทำนิติกรรมขึ้น ส่องอันซ้อนกันอยู่ นิติกรรมอันหนึ่งทำขึ้นโดยเบิดเผย เพื่อให้ปรากฏแก่บุคคลภายนอก ทั้งหลาย ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วคุณเป็นในทางการให้มีผลผูกพันหรือบังคับกันตามนั้น แต่นิติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นจากเจตนาลวง โดยสมรู้กันระหว่างคู่กรณีเพื่ออ่ำพารางหรือปักปิด มิใช่คนทั้งหลายทราบความนิติกรรมอีกอันหนึ่งซ่อนอยู่ อันเป็นนิติกรรมที่เกิดขึ้นจากเจตนา แท้จริง แต่ส่วนไว้เป็นความลับระหว่างคู่กรณีเท่านั้น

การที่ญี่ปุ่นใช้คำว่า "เรื่องนิติกรรมอ่ำพาราง" ก็ เพราะของการใหมี ความหมายอย่างกว้าง หมายถึงการที่กฎหมายต้องทำนิติกรรมขึ้นส่องอันซ้อนกันดังที่ได้กล่าว ข้างต้น และเพื่อที่จะให้แตกต่างจากคำว่า "นิติกรรมอ่ำพาราง" ซึ่งมีความหมายแคบกว่า เหราะหมายถึงนิติกรรมอันหนึ่งซึ่งคุณเป็นในเรื่องนิติกรรมอ่ำพารางโดยทำขึ้นเท่านั้น

คำว่า "นิติกรรมอ่ำพาราง" นี้เองที่อาจทำให้เราเข้าใจไว้เชว่าจะหมายความ ถึงนิติกรรมอันใดกันแน่ ระหว่างนิติกรรมที่ทำขึ้นโดยเบิดเผยกับนิติกรรมที่ซ่อนอยู่ เพราะ บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๔ วรรคสอง ชี้กล่าวถึงเรื่อง นิติกรรมอ่ำพาราง ก็มิได้นิยาม ตลอดจนให้ความกระจ่างมากไปกว่าที่บัญญัติไว้ว่า "ถ้านิติกรรมอันหนึ่งทำด้วยเจตนาจะอ่ำพารางนิติกรรมอีกอันหนึ่งใช้ ท่านให้มังคับตาม บทบัญญัติของกฎหมายอันว่าด้วยนิติกรรมอ่ำพาราง"

จากบทบัญญัติดังกล่าว นักนิติศาสตร์ได้ศึกษาไว้ว่า นิติกรรมอ่ำพาราง ในมาตรา นี้ หมายความถึงนิติกรรมอันที่ถูกปักปิดอยู่ ซึ่งตรงกับคำว่า "The Concealed Act"

ญี่ปุ่นเห็นว่าจะต้องกับภาษาอังกฤษว่า "The Simulation of Juristic Act" ทั้งนี้โดยพิจารณาเทียบเกียงกับคำว่า "La Simulation" ในภาษาอังกฤษและ "La Simulazione" ในภาษาอิตาลี

ความตัวบทภาษาอังกฤษ การที่ความนี้จึงถูกหงายและทำให้เห็นความสับสนในเรื่องการใช้ถ้อยคำของผู้ร่างประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรานี้ที่ใช้คำในภาษาไทยไม่ตรงกับความหมายของคนร่างเดิมในภาษาอังกฤษ เพราะตัวจะใช้คำให้ตรงกับ "The Concealed Act" ก็จะดองใช้ว่า "นิติกรรมที่ถูกอ่อนไหว" ส่วนคำว่า "นิติกรรมอ่อนไหว" นั้น จะดองใช้ว่า "The Simulated Act"

เนื่องจากคำว่า "อ่อนไหว" แปลว่า ปกปิดหรือซ่อนไว้ เมื่อนำมาขยายคำว่า นิติกรรมเป็น "นิติกรรมอ่อนไหว" จึงหมายความถึงนิติกรรมที่ทำขึ้นเพื่อปกปิดหรือซ่อนเร้น นิติกรรมอ่อนหนึ่ง นักนิติศาสตร์ได้ยามคำว่า "นิติกรรมอ่อนไหว" ว่า คือนิติกรรมที่ทำขึ้นโดยเจตนาจะแสดงขอความที่ปรากฏในนิติกรรมนั้นให้พิจารณา นิติกรรมอ่อนหนึ่ง ซึ่งเป็นนิติกรรมลับ หรืออ่อนยหนึ่ง นิติกรรมอ่อนไหวก็คือนิติกรรมที่เปิดเผย ซึ่งมีขอความแยงกับนิติกรรมที่แท้จริง

ผู้เขียนจึงขอสรุปว่า นิติกรรมอ่อนไหว (The Simulated Act) คือ นิติกรรมที่ทำขึ้นโดยเปิดเผย และคุกรัมมี่เจตนาในการทำนิติกรรมนั้นโดยสมรู้ร่วมระหว่างคู่กรณี เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้นิติกรรมนั้นปกปิดนิติกรรมอ่อนหนึ่งซึ่งเป็นนิติกรรมที่คุกรัมมี่ประสงค์จะให้ผูกพันกับอย่างแท้จริง

ส่วนนิติกรรมที่ถูกอ่อนไหว (The Concealed Act) คือนิติกรรมลับที่คุกรัมมี่ประสงค์จะให้ผูกพันกับอย่างแท้จริง โดยมีนิติกรรมที่เปิดเผยอ่อนหนึ่งปกปิดอยู่

๒๘ มาตรา ๗๐๔ ชั้งอยู่ในบรรพ ๑ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้ระบุขึ้นเป็นภาษาอังกฤษก่อน และจึงแปลเป็นภาษาไทยภายหลัง

"พระยาเทพวิทูร, คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๑-๒, (พมครงท ๑ โฉนดเบบี้พิทักษ์; พะนก : ໂຮງໝົມພໍໄທພິຖາາ, ๖๕๐๙), หน้า ๔๔

"หลวงประดิษฐ์มนูธรรม, "นิติกรรมอ่อนไหว," นิติสารสัน, (๑ : ๒ : ๒๕๗๑), หน้า ๑๐๖  
๕๖ วีระพงศ์, คำอธิบายลักษณะนี้ ๆ, (ພະນກ : ໂຮງໝົມພໍອັກສາຮ່າການພິມພົດ, ๖๕๙๔), หน้า ๕๙